

γισθέντες ἐπέπεσαν κατ' αὐτοῦ, καὶ συλλαβόντες ἐφραγγέλωσαν, καὶ μὲ δερμάτινα ἑλώρια, ἔμαστίγωσαν ἀνηλεῶς· ἡμιθανῆς μείνας ἀπὸ τῶν πληγῶν, ἀνέρριψε μετὰ μακρὸν, καὶ ἐμμένων ἐξηκολούθησε τὴν διδασκαλίαν· οἱ συμπατριῶται του καὶ πάλιν ἐπιπεσόντες τὸν ἐκακοποίησαν, καὶ τὸν κατεμήνυσαν εἰς τοὺς Τούρκους, ὃντας συλληφθεῖς ἐρρίφθη εἰς τὰ κάτεργα· ἐλευθερωθεῖς εὗτα, διὰ μεσιτείας τοῦ δυτικοῦ ἀρχιεπισκόπου, ἐπανέστρεψεν εἰς Ῥώμην, ἐνθα ἐπισήμως ἐξώμοσε⁽¹⁾.

Φραγκίσκος Ἰωάννης Τρίμηνος.

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν Ἰταλίᾳ παιδεύθεις, ἐδίδαξε τὴν ἑληνικὴν φιλολογίαν ἐν Πίζῃ, ἐνθα καὶ ἐτελεύτησε τῷ 1627, ταφεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἅγίου Νικολάου. Ἐπὶ τοῦ τάφου του ἐχαράχθη τὸ ἑξῆς ἐπίγραμμα·

D. O. M.

Francisco Ioannis Trimii Atheniensis, Philosophiae ac sacrae Theologiae Doctori, priscae patriae linguae in Pisano Gymn. Professor. eximiae quae pietatis quae testamento enituit, viro, Iacobus Lanfranchus Cav. Pis. etc. pos. an. D. 1627.

Ζαχαρίας Γεργάνος.

Ἐγεννήθη ἐν Ἀρτῃ ἐκ περιφρανῶν γονέων, καὶ περιγγηθεὶς τὴν Γερμανίαν, ἐποτίσθη τὰ δόγματα τῆς λουθηροκαλενικῆς αἵρεσεως. Τῷ 1622 διατριβῶν ἐν Βιτεμβέργῃ ἐξέδωκε τὴν Καινὴν Διαθήκην· ἐπαναστρέψεις δ' εἰς Κωνσταντινούπολιν προεχειρίσθη μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀρτης, καὶ ἔγραψε Κατήχησιν, ἣν ὡς περιέχουσαν τὰ λουθηροκαλενικὰ δόγματα ἀνέτρεψε διὰ μακρῶν ὁ λατινόφρων Κρής Ματθαῖος ὁ Καρυόφυλλος. Ἀγνοοῦμεν ἐὰν ἡ Κατήχησις τοῦ Γεργάνου ἐξεδόθη διὰ τύπου· εξ αὐτούβιας δὲ γνωρίζομεν τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην ἔκδοσιν τῆς Καινῆς Διαθήκης, τῆς δποίας ὁ τίτλος λίαν κολοκωθεὶς ὑπὸ Βρετοῦ (Καταλ. Νεοελ. Φυλ. Α'. ἀρ. 41), ἔχει ἀκριβῶς ὡς ἑξῆς·

—Π Καινὴ Διαθήκη Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν τοῦ φιλανθρώπου ἐνὸς Τρισυποστάτου Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἄγίου Πνεύματος, οἰκοδομήν τε τῶν φιλούσεων καὶ εὐλαβῶν Ῥωμαίων, προμηθεία μὲν καὶ ἀναλύμασι τοῦ θεοφιλεστάτου κύρου Νικηφόρου Θεσσαλονικέως, τοῦ τῆς Ἰερισσοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Ὁρούς ἐπισκόπου, καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου κύρου Δημητρίου, οἱρέως τῆς πόλεως ἀγίας (sic) ἐργοδιώκτου, τοῦ λογιώτάτου κύρου Ἐρασμοῦ

(1) Αὔτοθι.